

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9035/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Градска топлана“ из Зрењанина, чији је пуномоћник Смиљана Цвикић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 378/19 од 16.03.2022. године, у седници већа одржаној 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 378/19 од 16.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 378/19 од 16.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1496/18 од 09.04.2019. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Николине Шендер број И.ИВК ../18 од 04.09.2018. године, у делу којим је тужени као извршни дужник обавезан да у року од осам дана исплати тужиоцу као извршном повериоцу износ од 7.973,35 динара, са законском затезном каматом од 20.08.2018. године до исплате и да накнади трошкове извршног поступка у износу од 6.624,00 динара, а тужбени захтев се одбија као неоснован у целисти. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженом на име трошкова парничног поступка износ од 27.633,00 динара, у року од осам дана, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 378/19 од 16.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца и преиначена пресуда Основног суда у Зрењанину П 1496/18 од 09.04.2019. године, тако што се одржава на снази решење јавног извршитеља Николине Шендер И.Ивк ../18 од 04.09.2018. године, у делу којим је тужени као извршни дужник обавезан да у року од осам дана исплати тужиоцу као извршном повериоцу износ од 7.973,35 динара, са законском затезном каматом од 20.08.2018. године до исплате и исплати на име трошкова извршног поступка износ од 6.624,00 динара и у том делу усваја тужбени захтев, а одбија захтев туженог за досуду парничних трошкова. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име трошкова првостепеног поступка износ од 20.850,00 динара, у року од осам

дана, под претњом извршења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка износ од 9.800,00 динара, у року од осам дана, под претњом принудног извршења.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да у конкретном случају нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије туженог. Наиме, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге дате у побијаној одлуци, у конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер правилна примена материјалног права у погледу одлуке о тужбеном захтеву зависи од утврђеног чињеничног стања, па указивање у ревизији на другачију одлуку не указује нужно и на другачији правни став имајући у виду да је одлука о тужбеном захтеву у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда.

Из наведеног разлога, нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе, поднет је 20.08.2018. године. Вредност предмета спора износи 7.973,35 динара. Првостепена пресуда је донета 09.04.2019. године. Другостепена пресуда донета је 16.03.2022. године.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

Није од утицаја на другачију одлуку овог суда указивање у ревизији на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, с обзиром на то да се у конкретној ситуацији ради о спору мале вредности и да у том спору нема места примени цитиране одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**